

РЕШЕНИЕ

№ 6917

гр. София, 13.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Николова, като разгледа дело номер **9320** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” С., срещу решение от 27.06.2012г. на Софийски районен съд, НК, 112-ти състав, по нахд № 11536/11г., с което е отменено наказателно постановление № 23-2302328/06.12.2010г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” С.. С наказателното постановление на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева. Административното наказание е наложено на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) във връзка с чл.414, ал. 1 от КТ за неизплатено възнаграждение по чл. 222, ал. 3 от КТ.

С жалбата се иска отмяна на съдебното решение и постановяване на ново съдебно решение, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. Основните доводи са, че от събраните в производството доказателства се установява по безспорен начин извършеното административно нарушение, изразяващо се в неопределяне и неизплащане на дължимо обещетение на основание чл.222, ал.3 от КТ. Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител иска касационната жалба да бъде оставена без уважение и решението на въззивния съд да бъде

потвърдено. Обезщетението е платено, плащането е доказано с писмени доказателства и с показанията на свидетелката, на която е обезщетението е дължимо.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок и от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение от 27.06.2012г. Софийски районен съд, НК, 112-ви състав по нахд № 11536 по описа на 2011г. е отменил наказателно постановление № 23-2302328/06.12.2010г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Т. Николова М. и А. Д. П., както и писмените доказателства от административнопоказателната преписка.

По делото е установено, че при извършена проверка на 02.11.2010г. е констатирано, че при прекратяване на трудовия договор на служителя на [фирма] Т. М. не е било определено и заплатено обещетение в размер на brutното и трудово възнаграждение за срок от два месеца. Съставен е протокол с предписание обезщетението да бъде изплатено в срок до 7 дни. До изтичането на този срок не са представени доказателства съответното обещетение да е начислено и изплатено, поради което е съставен акт за установяване на административно нарушение, за това че при прекратяване на трудово правоотношение поради придобиване право на пенсия, работодателят [фирма] не е начислил и изплатил съответното обещетение по чл. 222, ал. 3 от КТ. Издадено е наказателно постановление, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

Правилно съдът е приел, че от приложените по делото писмени и гласни доказателства е доказано по безспорен начин, че обещетението е изплатено на 15.12.2009г. Видно от приложените по делото копие от ведомост и разходен касов ордер, както и от показанията на свидетеля М. се установява че [фирма] като работодател е изпълнил задълженията си и няма основание, на което да бъде санкциониран. Не е допуснато нарушение на трудовото законодателство, изплатено е обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ на работничка с прекратено трудово правоотношение, поради пенсиониране. Размерът на обезщетението съответства на законоустановения размер.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението е валидно и допустимо. Касационната инстанция установи, че решението е произнесено от компетентен съд в рамките на правомощията му и е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Решението е правилно. При постановяването му съдът не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила

и материалния закон. Районният съд е постановил обжалваното решение след анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства, дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено.

От правна страна, възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства и въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че наказателното постановление е неправилно, поради факта, че към момента на съставянето му [фирма] е изпълнил задълженията си към работничката си М. и не е допуснал нарушение на трудовото законодателство.

По изложените съображения съдът не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд - София град, XIV - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.06.2012г. по н.а.х.д. № 11536/11г. на СРС, НК, 112 състав, с което е отменено наказателно постановление №23-2302328 от 06.12.2010г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” С. .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.